

Display 2024

Závěrečná zpráva

termín a místo konání projektu

1. 1.–31. 12. 2024

telefon

+420732703207

web

www.display.cz

vstup

zdarma

adresa

Dittrichova 9/337, Praha 2, 120 00

e-mail

info@display.cz

otevírací doba

středa–neděle, 12–18 hodin

**realizační plán,
časový harmonogram projektu**

viz detailní popis projektu

personální zajištění**kurátoři/ kurátorky
projektu**

Zbyněk Baladrán
Jiří Sirůček

produkční zastřešení a provoz

Marie Neumannová
Alena Brošková

technická produkce, účetnictví

Venuše Al Ali Tesner

public relations

Zuzana Markéta Macková

**grafický design a vizuální
identita**

Jan Novák, Jiří Macků

cílové skupiny

- široká odborná i laická veřejnost, zajímající se o události a dění v rozšířeném poli současného umění
- odborné umělecké publikum; umělci / umělkyně, kurátoři / kurátorky, teoretici / teoretičky umění, kulturní manažeři / manažerky a další kulturní producenti / producentky
- odborné publikum ze spřízněných oborů – humanitních věd, společenských věd, ekonomie aj.
- studenti/ studentky středních a vysokých škol
- komunity, lidé bez samozřejmého přístupu ke kultuře, zájmové a aktivistické skupiny

počet výstav

7 vlastních

0 převzatých

0 uvedených mimo vlastní prostory

2 vytvořených ve spolupráci s jinou institucí

velikost výstavních prostor

350 m²

Zpráva o projektu

O Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi je platformou aktivní v širším poli současného umění. Zajímá nás, jak můžeme skrze umělecký a jemu blízký výzkum přispět k pochopení složitostí světa, jednání aktérů/aktérek v něm a jejich vzájemným interakcím. Sami sebe vidíme jako výzkumníky a organizátory a naším přáním je hledat alternativy společenského soužití a možností spolupráce.

Fyzický a virtuální prostor, jenž vytváříme, je prostorem pro interakci rozdílných pozic prostřednictvím umění. Tváří v tvář globálním procesům a společenským posunům, které viditelně, nebo skrytě mění podmínky lidských životů na zemi a jejich vzájemné vztahy, považujeme za nutné hledat nové formy aktivit a komunikace.

Display již dvacet tři let přináší kvalitní program postavený na prezentaci mezinárodních projektů a aktuálních kritických a emancipačních myšlenkových i uměleckých trendů, které právě rezonují ve společnosti. Display dlouhodobě propojuje různé komunity, typy vědění a praxí na území České republiky i za jejími hranicemi a přispívá tak ke kultivaci intelektuálního a uměleckého prostředí. Prostřednictvím interdisciplinárního přístupu se pokouší nacházet nové metodologie a způsoby výstavní i další diskurzivní praxe a snaží se zkoumat a posouvat hranice pole umění. Pro více informací viz „O Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi“.

První výstavou Projekt plánovaný záměr naplnil. První výstava proběhla podle plánů v zimních měsících beze změn, VÝKON MOCI (Dohlížet a trestat) byla zahájena ještě v předchozím roce byla vystřídána výzkumným projektem WE LOVE SHOOTING, tento program je v galerii v předposlední repríze. Třetí výstavou byl ZÁKON ZACHOVÁNÍ NÁSILÍ, navazující tematicky na zkoumání násilí. Další výstava, kterou bylo TOO MUCH NON-SENSE (Things That Knowledge Cannot Eat). Výstava, která komplexní formou zpracovávala téma postfaktičnosti a polykrize. Podzimní termín byl zaplněn výstavou BODIES OF WATER ve spolupráci s IF LAB a kritickým projektem POLITIKA PŘÍRODY, PŘIROZENOST POLITIKY (Koho bodají včely?), vše se uskutečnilo dle plánu. Poslední výstavou byla Lekce z realismu, sólový projekt Alexeje Klyuykova, který se těšil obzvlášť velké pozornosti publika. Známý malíř a ilustrátor Alexey Klyuykov se pokusil formulovat zásady realismu v malířství. S ohledem na historické vědomí o realismu od renesance po dvacáté století se je pokusí redefinovat ve století AI a položit si otázku, jestli je to ještě vůbec možné.

Výstavní program a doprovodné aktivity k výstavám 2024

Výstavní program pro rok 2024, se sestával z sedmi výstav/projektů. Formálně se jedná o kurátorské projekty, které se ale díky své vrstevnatosti stávají odrazovým můstkem pro širší veřejnou diskuzi i další doprovodný program. První výstavou Výkon Moci byla zahájena ještě v předchozím roce. Projekt 8.lidí navázal na loňskou sezónu, kdy spolu s Jiřím Žákem a naším sdružením vytvořili experimentální divadelní projekt reflektující militarizaci projevující se v posledních letech na celém světě. Tyto výstavy jsou jakousi páteří programu pro rok 2024 a jsou výsledkem přemýšlení o společné práci v rámci kurátorského kolektivu v Display. V další výstavě jsme pozvali kurátora V. Märce a jeho projekt zabývající se problematikou dluhu a oddlužení k promyšlení míry zodpovědnosti za křehký sociální smír a co se s tím dá dělat. N. Purkrábková a J.Sirůček se ve své letní výstavě pokusili porozumět digitálním obrazům a jejich podstatě. Především si však kladli otázku po společenských a politických dopadech této relativně nové a nebývale proměnlivé mediální situace, v níž se odlišit realitu od lži a “pravdu” od fikce stává natolik obtížným, že toto rozlišení – minimálně ve svých přímých důsledcích – téměř přestává “dávat smysl”. Následující projekt byl vytvářen ve spolupráci s IF LAB, jedná se o interdisciplinární spolupráci mezi vědci a umělci. Unikátní spojení odlišných světů se tentokrát pokusí odpovědět na otázky typu: Co nás může naučit o solidaritě s ostatními druhy a mezi sebou navzájem? Šestou výstavou se naše pozornost obrátila k přírodě jako předobrazu politických a morálních soudů. Výstava se shodně zabývala potřebou stavět etické soudy na základech přírody či přirozenosti, ovšem ještě více se zaměřila na politické projevy, které využívají přírodní svět jako základ své vlastní ideové argumentace. Poslední projekt v roce 2024 se opět týkal reprezentace.

Živé auditorium – celoroční program přednášek, diskusí, setkání, workshopů, promítání a společného sdílení. Hlavním cílem doprovodného programu rozvíjet tematické celky navazující na obsah výstavních projektů nebo publikací, které sdružení Display zaštiťuje. Plánujeme proto k příležitosti jednotlivých výstav bylo zorganizovat rozšiřující programové body, v jejichž rámci bylo možné nad tématy živě diskutovat a případně rozvádět některé myšlenkové linie, které budou výstavami předznačeny. Stejně tak se chystáme klást důraz na program k publikacím a vždy s vydáním nového textu iniciovat performativní nebo diskuzní večery s teoretičkami, umělci nebo filozofkami, které budou navazovat na kontexty nebo témata publikací.

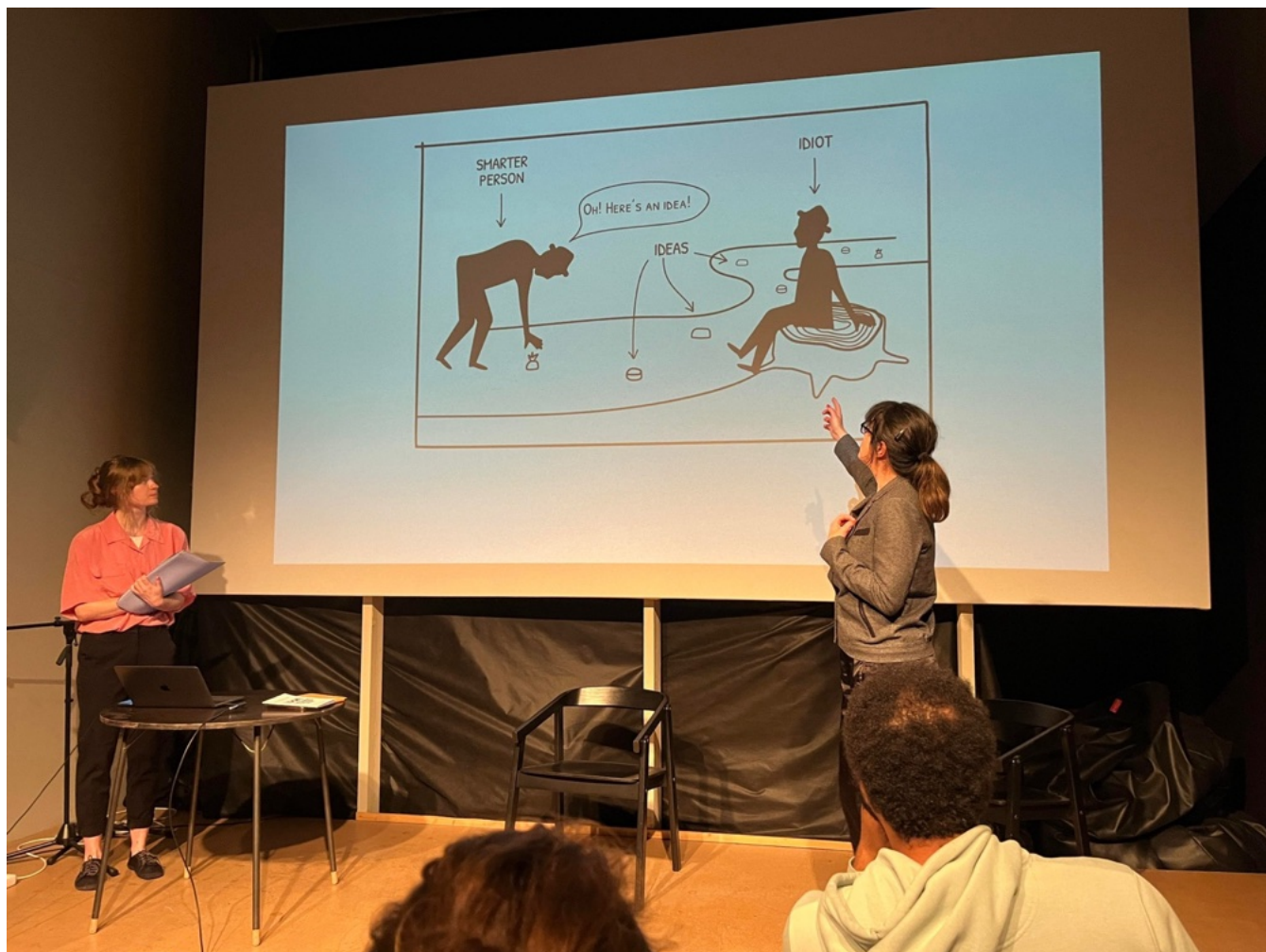
Stojíme tak se chystáme klást důraz na program k publikacím a vždy s vydáním nového textu iniciovat performativní nebo diskuzní večery s teoretičkami, umělci nebo filozofkami, které budou navazovat na kontexty nebo témata publikací.

První symposium se uskutečnilo v řádném termínu ale také jsme ho rozšířili o nové workshopy. Druh symposium se uskutečnilo v pozmeněném termínu a opět s rozšířeným obsahem. Enviromentální historie politiky proběhla na podzim a byla završena drobnou výstavou, nebo spíše performativním pozůstatkem který auditorium zaplnil dokumentací uměleckých děl Yang Zhichaa. Mimořádně úspěšný se nám jeví program křtů a čtení z právě vydaných knih. Kromě vlastních dvou knih jsme četli z dalších sedmi v roce 2024 vydaných knih. Program filmových promítání jsme rozšířili na několik promítání většinou palestinských umělců. Jejich návštěvnost nás mile překvapila, těšila se zvláště pozornosti mladého publika, kteří přišli a několikrát naplnily kapacity.

Auditorium nám ale také slouží k propojování různých cílových skupin Display, k produktivním názorovým střetům, k prohlubování vztahů s komunitami blízkými Display či k intenzivnější interdisciplinární výměně. Prostor auditoria dlouhodobě poskytujeme spřízněným iniciativám, aby svůj program realizovaly v prostorách Display a tím jej obohacovaly o širší kontext výtvarného umění a o další intelektuální impulsy.

Celoroční projekt auditoria se podařil realizovat v plném rozsahu. Všechny plánované akce na toto období se realizovaly. Byly doplněny a rozšířeny o nové události a přednášky, program se tak rozšířil, bez narušení původních idejí a naplánovaného obsahu. Projekt plánovaný záměr naplnil. První symposium se uskutečnilo v řádném termínu ale také jsme ho rozšířili o nové workshopy. Druh symposium se uskutečnilo v pozmeněném termínu a opět s rozšířeným obsahem. Enviromentální historie politiky proběhla na podzim a byla završena drobnou výstavou, která auditorium zaplnila dokumentací uměleckých děl Yang Zhichaa. Mimořádně úspěšný se nám jeví program křestů a čtení z právě vydaných knih. Kromě vlastních dvou knih jsme četli z dalších sedmi v roce 2024 vydaných knih. Program filmových promítání jsme rozšířili na několik promítání většinou palestinských umělců. Jejich návštěvnost nás mile překvapila, těšila se zvláště pozornosti mladého publika, kteří přišli a několikrát naplnily kapacity. Display již dvacet tři let přináší kvalitní program postavený na prezentaci mezinárodních projektů a aktuálních kritických a emancipačních myšlenkových i uměleckých trendů, které právě rezonují ve společnosti. V roce 2024 se podařilo realizovat vše tak, jak bylo naplánováno. Velkou výzvou byly i malé sympozia a přednášky, které se uskutečnily nad rámec programu a které přinesly nové publikum z řad akademické obce, věnující se spíše teoretickým konceptům, než současnému umění. Doprovodné programy kopírují tematicky náš hlavní výstavní program, přinášejí prohloubení témat a diskurzů kterými se zabýváme. Výstavní program tvoří nová generace kurátorů, jako je Jiří Sirůček, Noemi Purkrábková, Ema Čabová, Peter Sit a nově i Vojtěch Márc. Výtvarné umění prochází změnami vyvolanými internetovou konektivitou a globalizací zpřítomňující problémy, kterým naše společnost nemusel být nikdy v takovém rozsahu vystavena. Pokoušíme se zachytit a moderovat a možná i spoluvytvářet tyto trendy a definovat.

VÝKON MOCI (původní název: Dohlížet a trestat)

Výstava

15. 12. 2023 – 25. 2. 2024

*Ema Hesterová, Peter Sit (APART),
Display – Sdružení pro výzkum a
kolektivní praxi*

Projekt dohlížet a trestat se zaměří na dohled, kontrolu a její různé podoby, které se dotýkají společnosti na různých úrovních. Od pracovních prostředí, přes pohyb na ulici po naši stopu v online prostoru. Jak je dohled zneužíván v každodenním životě? Dohlížíme, abychom mohli (nejen) trestat. Výstava se podívá právě i na různé podoby trestů – na ty, které s námi zůstávají staletí a pouze morfují, na věznice, ale i na nové formy trestů, které umožňují technologie. Kdo určuje, co je to řád a co, kdy a jakým způsobem je třeba trestat a „napravit“? Jsme tak přesvědčeni o tom, že máme tuto moc, že nezpochybňujeme svou domnělou morální nadřazenost. Kdo je trestající a kdo trestán?

Výstava je výstupem dlouhodobého projektu mezi APART collective a Display sdružení pro výzkum a kolektivní praxi. Cílem je vybudovat experimentální prostředí ve kterém se setkávají různé formy vědění a výtvarných prostředků.

WE LOVE SHOOTING

Výstava a výzkumný divadelní projekt

10.března 2024–17.března 2024

Tragická událost na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy nás všechny hluboce zasáhla a zarmoutila. Bohužel také dodala naší inscenaci We Love Shooting smutně aktuální konotace a její název může po šoku, kterým celá naše společnost prochází, pochopitelně vyvolat obavy či odpor. Záměrem naší inscenace však není propagovat zbraně a násilí, ale naopak nabídnout kritický pohled na široké téma obchodu se zbraněmi. Vznikla v březnu 2023 a je naším příspěvkem do diskuse, která nyní nabývá na ještě větší důležitosti a naléhavosti.

Anotace: We Love Shooting je divadelní inscenace zabývající se problematikou obchodu se zbraněmi. Kladli jste si někdy otázku, kolik stojí jedna kulka? Na kolik si člověk přijde při prodeji jednoho starého samopalu do válečné zóny? A kolik lidských životů takový samopal zachrání? A kdo si dnes může dovolit být pacifista? Přijměte pozvání na řádnou valnou hromadu, na které rozhodnete o obchodech za desítky milionů dolarů. Zasedněte k jednacímu stolu a staňte se součástí obchodu s mírem! Zúčastněte se jedinečného zážitku pro 14 diváků. GunCzech je česká holdingová

společnost s dlouholetou tradicí ve zbrojním průmyslu. Klade důraz na péči o dlouholeté obchodní vztahy, jakými byla například spolupráce Československa a Sýrie, která probíhala od padesátých let. Ve společnosti GunCzech je cítit rodinná atmosféra, přestože zaměstnává více než 6 000 lidí. V roce 2021 vygenerovala nekonsolidované tržby v hodnotě 2 mld. Kč a její produkty se exportují do Itálie, Španělska, Slovenska, Spojených států a počet spokojených zákazníků se stále rozrůstá. Výrobní portfolio je pestré: od kuličkových ložisek přes radarové a navigační systémy až po staré ale spolehlivé samopaly vzor 58. Celému světu GunCzech dokazuje, že Češi mají být na co pyšní.

Koncept a realizace: Jiří Žák a 8lidí Světla, zvuk: Václav Hruška

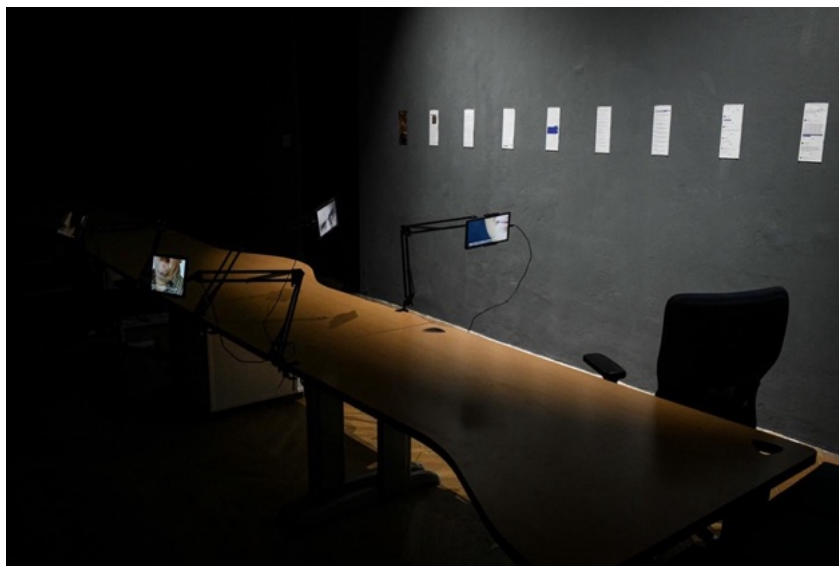
ZÁKON ZACHOVÁNÍ NÁSILÍ

výstava

16. dubna 2024–9. června 2024

Tomáš Kajánek, Kolektiv Prádelna, Jakub Valenta, Vojtěch Márc

Stejně jako rodiny nemohou žít na dluh a riskovat exekuci, nemůže se tak chovat ani vláda, prohlásila loni předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová v rádiu. Bez ohledu na nemístnost takového příoměru přitom mnohé rodiny žijí právě tak. A tak je namístě se ptát: Jak se žije s nesplatitelným dluhem? Jak se žije s někým, kdo má na krku nesplatitelný dluh? A jak se žije ve společnosti, jejíž nezanedbatelná část je takovým dluhem postižena?

Na pozadí takových otázek se na výstavě testuje zákon zachování násilí, původně formulovaný sociologem Pierrem Bourdieu. Podle něj se strukturální násilí finančních trhů vykonávané ve formě propouštění, ztrátě jistot či nevýhodných půjček dříve či později projeví v podobě sebevražd, zločinnosti, zneužívání návykových látek a řadě dalších každodenních násilných aktů. A tak je namístě se ptát: Je možné takový zákon porušit? A kdo si to může dovolit?

TOO MUCH NON-SENSE (Things That Knowledge Cannot Eat)

výstava

21.června 2024–25.srpna 2024

Silvia Dal Dosso, Jakub Hájek & František Hanousek, Ondřej Houšťava & kolektiv, Robuche, Theo Triantafyllidis, Noemi Purkrábková, Jiří Sirůček

V průběhu poslední dekády jako by nás zaplavila všudypřítomná atmosféra „ztráty smyslu“. Od Tide Pod Challenge po fenomén sexy rat men, od projednávání UFO v americkém kongresu po VR headset, který vás zabije, pokud zemřete ve hře. Viděli jsme Elona Muska poslat své auto do vesmíru, Grimese číst na ulici komunistický manifest, Trumpovy příznivce obsadit Kapitol s rohy a kopími, i kolaps světového obchodu způsobený uvíznutím jediné lodi v Suezském průplavu. Jen stěží se lze ubránit dojmu, že realita působí nějak podivně – zdá se být pokřivená, zohýbaná, deformovaná. Žijeme ve víru událostí, který se točí tak rychle, že je prakticky nemožné cokoliv pojmenovat či postihnout. Nebo, jak se jednou vyjádřil science fiction spisovatel Bruce Sterling, „padáme k Zemi rychlostí devět set kilometrů za hodinu“, jen abychom si všimli, „že tam žádná Země není“.

Digitální sféra prostupuje do přediva „fyzické“ reality s nečekanou pružností. Samotné vnímání časoprostoru se tak v post-digitální, post-mediální, post-pravdivé, post-cokoli době radikálně proměňuje. Říká se, že s nástupem internetu jsme přešli od expanze k implozi, ale dnes to spíš vypadá, jako by obě síly působily naráz. Obrazy se z displejů rozlévají do světa s takovou intenzitou, že představa života „off-screen“ zní zastarale. Všem vládne nestálost, a přitom vězíme až po kotníky v čemsi velmi lepkavém, temném a podlém. V tomto absurdním stavu sevřené tvárnosti může i ta nejnepatrnější maličkost nabobtnat v tsunami, poháněné rozparem mezi hladkou rychlostí dat a mohutnými chapadly optických kabelů, které objímají Zemi hluboko pod hladinou moře. A zatímco jediné krátké video animované 3D hlavy vykukující ze záchodové mísy dokáže zmutovat v intergalaktický epos, zprávy o chudobě, hladomoru nebo dokonce genocidě mohou stejně snadno zůstat ve stínu.

Díla na výstavě zkoumají tyto deformace měřítka, časovosti a významu – mapují podivnou anatomii dneška skrze napínání jeho protikladů. Nově vzniklá práce tvůrčího dua Robuche (Lou Buche a Javier Rodriguez) odlupuje pevný povrch galerie, aby za ním odkryla nepoddajnou změť obrazů, která odráží posuny ve vnímání času a prostoru v postdigitální době. Další dvojice na výstavě, Jakub Hájek a František Hanousek, zkoumá často přehlíženou, rubovou stranu naší „bezdrátové“ sociotechnické infrastruktury: pomocí DIY postupů a sesbíraného hliníkového odpadu tvarují výstavní prostor v ironickém uměleckém gestu na pomezí autonomní praxe a výstavní architektury. Projekt Radicalization Pipeline Thea Triantafyllidise líčí nekonečnou bitvu mezi občanstvem, armádou, policií a fantastickými bytostmi. Vychází z událostí útoku na americký Kapitol 6. ledna 2021 a prostřednictvím živé simulace rozehrává spojitost mezi algoritmickou radikalizací a fikcí, která stále zřetelněji určuje podobu současné politiky. Mizející rozdíl mezi „skutečným“ a „fiktivním“ rozvíjí i dvoudílný ponor Silvie Dal Dosso do bažiny podivných obrazů v práci The Future Ahead Will Be Weird AF (The Ultimate AI CoreCore Experience). Video, vyprávěná deepfakem známého dokumentaristy Adama Curtise, zachycují slastnou melancholii ze ztráty kontroly nad realitou. Kdesi uprostřed pochroumaných obrazů AI, civilizačního kolapsu a halucinatorního ASMR se ptají: „Přežijeme tenhle chaos?“. Nedostatečnost slov k popisu situace přímo ztělesňuje performer*ka Tonica Hunter ve videu Composition I. Ondřeje Houšťavy a kolektivu. Rozpad jazykových kódů nás však nemá uvrhnout do zoufalství, ale naopak naznačuje hlubší rovinu vyjádření a prožívání, otevřenou asynchronicitě a jinakosti.

Často se dnes mluví o „polykrizi“, „době postfaktické“ nebo o tom, že se svět stává „příliš složitým“. „Věci“ však nespíš byly příliš složité odjakživa a co se nyní jeví jako stav nové komplexity je možná jen posledním zaskřípáním zrezivělého heuristického řetězu, jímž jsme se pokoušeli držet obraz světa na uzdě. Slova nejspíš

nestačila nikdy. A reprezentace nás od počátku klamala. Právě konečný rozklad osvícenské racionality nám však nabízí příležitost otevřít se tomu, co Delphi Carstens a Mer Roberts (v eseji, který dal této výstavě název) označují jako „podivné afektivní stávání se, slizké a umělé zároveň“. Ztráta „smyslu“ je samozřejmě společensky a politicky závažná, možnou naději snad lze ale nalézt v tom, že nás nutí připustit si chaotickou, neuspořádanou povahu světa plného „věcí, jež moudrost nestráví“.

BODIES OF WATER / IF LAB

Výstava a výzkumný projekt

5.září 2024–30.září 2024

*Michał Dawid, Kosmas Phan Dinh, Mirjami Lantto Klein, Mae Lubetkin,
Michal Mitro, Anthea Oestreicher, Vít Růžička, Isabel Val Sánchez, Weronika
Zalewska,
Lenka Hámošová, Barbora Kleinhamplová*

Již po staletí plní vodní těl(es)a zásadní roli pro zachování života a rozvoj ekonomiky. Byla komodifikována, vytěžována, znečišťována a vnímána jako pouhý zdroj, který můžeme využít. V době ekologické krize je čas náš vztah s vodou radikálně přehodnotit. Kulturní teoretička Astrida Neimanis nás vyzývá k tomu, abychom vodu nevnímali/y jen jako pouhý zdroj, ale jako entitu, ke které se můžeme vztahovat – entitu, která nás fyzicky propojuje s okolní přírodou a učí nás o solidaritě a provázanosti. Jak můžeme nově nahlížet na naše spojení s vodou a při tom posilovat ekologické citění a kolektivní péči? Proudění vody a její koloběh nás udržuje v kontaktu s naším vlastním tělem, ale i s ostatními těly, která jsou součástí dalších živoucích společenství obklopujících naši lidskou podstatu. Buňky našeho těla obsahují vodu, která na Zemi proudí již po celé věky. Během života (i po smrti) voda proudí do našeho těla i z něj, aby v různých skupenstvích znovu kolovala v tělech jiných lidí i entit. Můžeme si představovat, že voda v našich slinách byla před miliardami let možná součástí krve dinosaurů nebo řeky na druhém konci světa. Prostřednictvím vody tak můžeme usilovat o vzájemné porozumění a napojení, o dialog napříč časem, o proces výměny a transformace. Tato výstava svedla dohromady osobnosti z vědy a umění, které se nad těmito otázkami posledních deset měsíců zamýšlely, a z různých úhlů zkoumá roli vody v našem životě. Každé ze tří děl nás vybízí, abychom k vodě přistupovali/y nejen jako k látce s fyzickou podstatou, ale jako k prostředku pro navázání spojení, uchování paměti a utváření významů.

POLITIKA PŘÍRODY, PŘIROZENOST POLITIKY (Koho bodají včely?)

výstava

10.října 2024–30.listopadu 2024

Anna Hulačová, Petra Janda, Julius Martin-Humpert + Jana Slaby, Tania Nikulina, Alexander Razboinikov, Jonas Staal, Medard Zeman

Kurátoři: Vojtěch Márc, Jiří Sirůček, **Architekt:** Vojtěch Novák

Na čí straně stojí příroda? Navádí nás ke spolupráci, anebo k boji všech proti všem? K hierarchiím, anebo k rovnostářství? Výstava podnikne sondu do terénu, kde se přírodní řád špiní společenskými pořádky.

LEKCE Z REALISMU

výstava

14.prosince 2024–25.unora 2025

Alexey Klyuykov, Zbyněk Baladrán

Lekce z realismu Název této výstavy by po jejím shlédnutí mohl být pro někoho zavádějící. Výstava s takovou edukační výzvou v názvu zní kategoricky. Jejím cílem není dávat někomu lekce z realismu, ale naopak ukázat, že někdo takovými lekceci prošel. Je to cesta uměleckého vývoje založeného na zakoušení pravdy skrze umění a zde Alexej Klyuykov předkládá resumé. Přesto že jeho umělecký výraz je sebevědomý, trápí ho jisté pochybnosti. Pochybnosti o smyslu umění a jeho současné společenské funkci. Otevřel tím svou práci jako případovou studii. Není to typická cesta ve smyslu jednoduché svázanosti a identifikace s uměním postmoderny jako všeabsorbujícího kánonu západního umění, jde spíše o pokus vytyčit alternativní směřování založené na již artikulovaných univerzalismech. Umělecky je to menšinová strategie, což svádí k následujícímu zobecnění:

Adriano Pedrosa na letošním benátském bienále postavil hlavní myšlenku výstavy na tom, že jsme všichni cizinci. Na což mu Nicolas Bourriaud v recenzi pro Spike ironicky odpověděl, ano, jsme cizinci, ale na výstavě klasifikovaní po borgesovsku: italští emigranti, queer, ti, na které historie zapomněla, samouci, venkovské komunity, umělci z globálního Jihu atd. Chtěl tím

naznačit, že taková různost na jedné straně do sebe zahrne všechny opomíjené, ale štěpit se může donekonečna. Klyuykov by se do takové taxonomie určitě vešel. Pokud se takovému rámování pokusíme vyhnout, tedy že se v jeho případě nejedná o příslušníka minority malířských realistů, o něž společnost vlastně nestojí, tak zbývá něco jako: emancipační antikapitalistické umělecké myšlení, s plným vědomím skoro nulového potenciálu společenské změny v současnosti, ale prováděné s příkladnou věrností k sobě samému.

Co se tím realismem vlastně myslí? Na výstavě je možné vidět různé polohy, některé dokonce ironizují realismus samotný. Pochybnosti mohou jít ještě dále – jedná se vůbec o realismus? Ponoříme-li se do zkoumání definic a historických souvislostí, zjistíme, že se jde spíše o sadu navazujících anekdot. Ten, kdo umí vtipy vyprávět, je zde pak ve výhodě, i tak se o to alespoň pokusme.

Můžeme začít základními anekdotami popisujícími vznik něčeho, co lze s odstupem realismem nazvat už

ve starém Řecku. Jistý malíř Eupompos na dotaz, na koho z předchůdců navazuje, odpověděl: Je třeba napodobovat přírodu, nikoliv vzor nějakého umělce. Nebo můžeme pokračovat Giorgiem Vasarim, který popisuje, jak byl ve 13. století tento imperativ napodoby přírody obnoven kdesi v toskánských kopcích, když malíř Cimabue potkal na jedné ze svých cest pasáčka koz, později pojmenovaného Giotto, kreslícího do písku sudokopytníky podle skutečnosti. Cimabue přivedl Giotta do svého ateliéru a ustanovil tak nové standardy v oblasti napodobování skutečnosti štětcem. Od té doby se prvky realismu, jak píše Karel Teige, objevují jako určité etapy v historii umění.

Tentýž definuje realismus jako „... snahu zobrazit centrální projekci s přesnými proporcemi reliéfů předměty v prostoru, jako snahu o věrné napodobení přírody, totiž o napodobení toho, co se domníváme vidět, o zachycení viditelné skutečnosti v jednotném pohledu imitativním způsobem tak, aby se taková reprodukce těles co nejvíce shodovala s tím, jak je normální a civilizovaný člověk zvyklý vidět věci kolem sebe anebo na obrazech, které zná nebo které ovlivňují jeho pohled na svět. Neboť toto realistické vidění, jemuž odpovídá realistické malování, je do značné míry výsledkem historické a kulturní konvence“.

Živé auditorium – doprovodný program

celoroční program doprovodných akcí, přednášek, diskusí, setkání, workshopů, promítání a společného sdílení

Živý program v auditoriu je páteční aktivitou Display. Během pandemických opatření se část programu (v určitém období celý program) přesunul do online prostoru. Doufáme, že nám situaci umožní se vrátit k načrtnutým aktivitám. Auditorium je prostorem pro přímou a performativní myšlenkovou výměnu, která umožňuje rychlou reakci na témata aktuálně rezonující ve společnosti, kultuře a diskurzech současného umění. Program Živého auditoria je do jisté míry odrazem výstavního programu Display a jeho doprovodných programů, program jsme proto v posledních letech vytvořili s výraznějším propojením na celkovou dramaturgii Display.

Auditorium nám ale také slouží k propojování různých cílových skupin Display, k produktivním názorovým střetům, k prohlubování vztahů s komunitami blízkými Display či k intenzivnější interdisciplinární výměně. Poskytuje nám zázemí experimentovat s různými formáty živých akcí – workshopů, přednášek, promítání, setkávání, společných večeří, čtenářských skupin. Prostor auditoria dlouhodobě poskytujeme spřízněným iniciativám, aby svůj program realizovaly v prostorách Display a tím jej obohacovaly o širší kontext výtvarného umění a o další intelektuální impulsy. Spolupracujeme s renomovanými organizacemi jak na poli současného umění, tak vědy či aktivismu (např.: SJCH, kulturním časopisem A2, časopisem Solidarita, Pražským mikrofestivalem poezie, Festivalem Contemplus, ARE, Fotograf Festival a dalšími).

V roce 2022 bychom chtěli navázat více na aktivity, které jsme zahájili před pandemií a posilovat koncepci auditoria jako živého komunitního prostoru. Nabídlí jsme proto již v roce 2020 auditorium k využití komunitám, které vychází z marginalizovaných pozic a nemají vlastní prostor pro setkávání či prostředky za něj platit (organizaci bojující za práva trans-lidí Trans*Parent, afro-české komunitě Afrika Kids a dalším), či zájmovým a aktivistickým skupinám, s nimiž se můžeme vzájemně inspirovat a jejichž praxi a východiska vnímáme jako obohacující (Limits jsme my a další). V neposlední řadě je auditorium prostorem pro vzájemné vzdělávání a edukaci. Edukaci v Display vnímáme jako systematické propojování různých typů vědění a životních zkušeností. Dbáme zejména na kontinuální setkávání jednotlivých cílových skupin v horizontálních formátech, které umožňují výměnu zkušeností a názorů (workshopy, společné večery, sdílení, čtenářské skupiny a další).

Extenzí auditoria je také naše *studovna a knihkupectví*, které v letošním roce prošlo vnitřní rekonstrukcí. Rádi bychom v něm koncentrovali pozornost diváků/ diváček a návštěvníků/návštěvnic na publikační činnost Display, jež je dalším kanálem informací a vědomostí o tématech, která rozebíráme ve výstavním a živém programu. Rádi bychom též knihkupectví uzpůsobili pořádání menších veřejných akcí, např. čtenářským skupinám, setkáním s autory anebo dočasným kurátorovaným výběrům zahraniční a domácí literatury souvisejícím s probíhající výstavou.

Doprovodný program:

Manifestace za všeobecné odsouzení. Toto symposium jsme ve spolupráci s M.Hauserem rozšířili na sérii workshopů k Manifestu socialistického hnutí:

- 28. února, 17:30, 2024 – Kolonialismus, kapitalismus a osvobození
- 27.března, 17:30, 2024 – Svět v době přechodu
- 17.dubna, 17:30, 2024 – Internacionalismus a národní identita
- 29.května, 17:30, 2024 – Liberalismus, konzervativismus, socialismus v době krizí

Symposium myth-science uskutečnilo se v pozmeněném termínu, s rozšířeným obsahem:

- 9. února, 17:00, 2024 – Experiential philosophy workshop (On moral impossibility and being animals)
- 26. června, 18:00 – Deklarace nezávislosti, promítání, konference

Environmentální historie politiky:

- 27.září 19:00 – Performance | Ernestine Savoir: 12 things I forgot to mention
- 19.prosince 18:00 – přednáška Yang Zhichao a Giorgio Strafella
- Proměny času: Retrospektivní výstava performativního umění Yang Zhichao – rozšířeno jako menší výstava 20.12.-20.1.2025

Program k publikačním aktivitám, uskutečněno a přidáno:

- 17.ledna, 19:30, 2024 – Uvedení nových knih Elsy Aids a Kristiny Láníkové
- 20.března, 19:00, 2024 – Křest knihy Metakunsthistorie Jakuba Stejskala
- 25.května, 18:00, 2024 – Book talk, Women of The Far Right with Eviane Leidig
- 24.září 18:00 – Book launch | Bílí, ale ne tak docela, Uvedení českého překladu knihy White But Not Quite Ivana Kalmara
- 21.října 18:00 – Book launch | Allan Sekula: Fotografie mezi prací a kapitálem & Věčná estetika pracovních gest
- 5.listopadu 18:00 – Book launch | Michael Hauser, Metapopulistická demokracie. Politika doby přechodu
- 19.listopadu 18:00 – Book launch | Ludomir Franczak, přednáška a performance | Gutta

Projekce / promítání jsme z původního programu rozšířili na přehled krátkých filmů palestinských umělců:

- 22. února, 19:00, 2024 – Short Films Night | Kino Palestine
- 13. listopadu, 19:00, 2024 – Archiving Resistance | Kino Palestine – rozšířeno jako menší video výstava 14.11.-1.12.2024

Mediální ohlasy:

[Dohlížet a trestat -](#)

[Dozor v pozdním kapitalismu](#)

[O popravě po právu](#)

[Things That Knowledge Cannot Eat v Display](#)

[Things That Knowledge Cannot Eat | Exhibition | ArtFacts](#)

[Things That Knowledge Cannot Eat | Exhibition | ArtFacts](#)

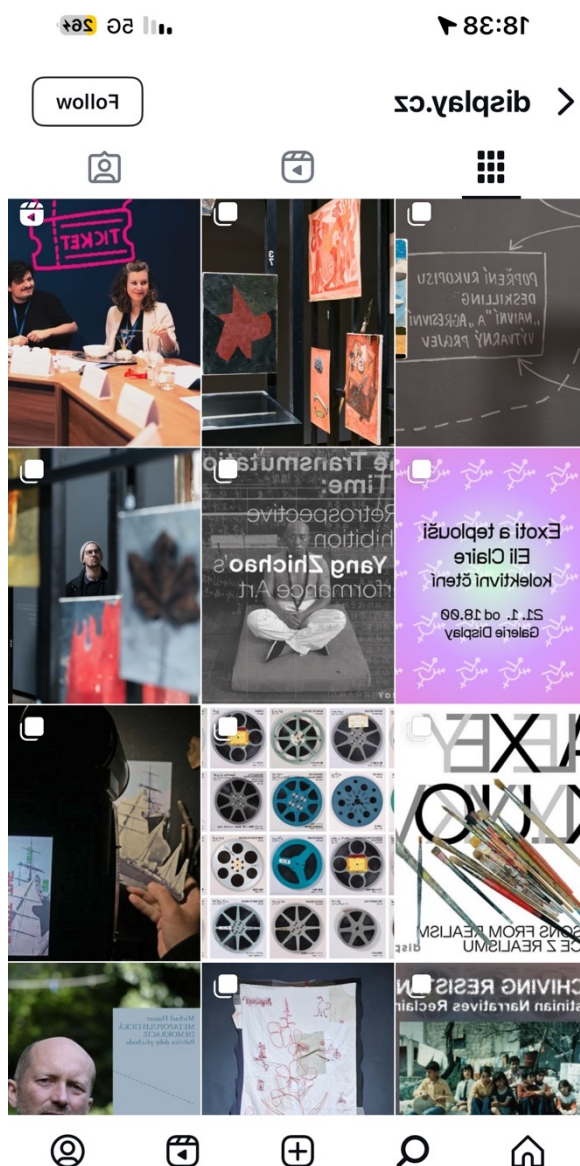
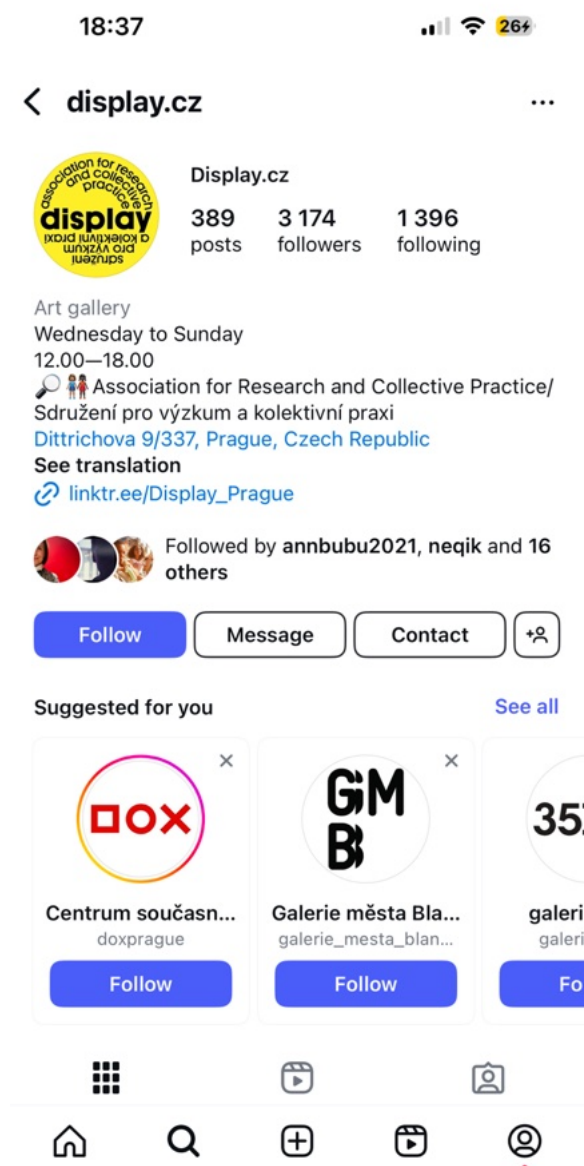
[GROUP SHOW "BODIES OF WATER" !\[\]\(de95854c7ee024cfadc48187bbb781b2_img.jpg\)](#)

[Who Gets Stung by Bees? -](#)

[Alexey Klyuykov — Lekce z realismu | Prague City Tourism](#)

[Alexey Klyuykov – Lekce z realismu -](#)

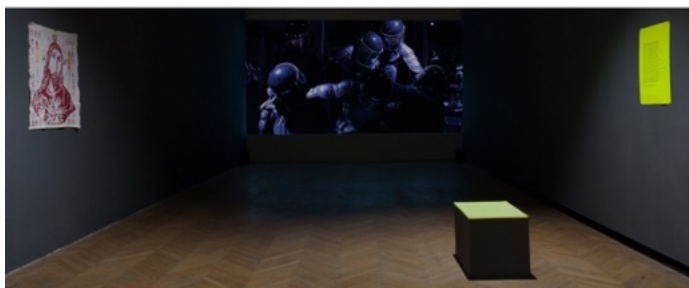
[Fotografie mezi prací a kapitálem / Věčná estetika pracovních gest – Allan Sekula](#)

14:32

5G 76

artalk

Dozor v pozdním kapitalismu

14. 2. 2024 | [Karolina Chasáková](#) | [Recenze](#)

Ema Čabová a Peter Sit ve výstavě *Dohlížet a trestat* ukazují na problém disciplinárních institucí, vězeňsko-průmyslového komplexu, jeho naléhavou blízkost a úzké propojení s životy běžných lidí.

Před návštěvou výstavy mi K. píše: „(...) z videa, který je v zadní místnosti se mi udělalo fyzicky blbě (...)“ Ještě než sejdu po schodech dolů do výstavního prostor, už zaslechnu zvuk zmíněného díla z druhé místnosti.

(vrtulník, vyexponované houkání sirén, hlasy, bušení srdce)

Docela se bojím, zvyšuje mi to tep, scházím po monumentálním schodišti dolů do galerie, proti mně se stísněně tuční nápis, napěchovaný v horní čtvrtině rámu – *Dohlížet & trestat*.

(dříve ekliptický zvuk videa z druhé místnosti)

artalk.info

14:31

5G 76

Další

straha 2

st-ne 12-18 h

info@display.cz<http://www.display.cz>

Angela Davis ve své knize **Jsou věznice překonané?**

píše, že koncept vězení: „[...] ideologicky funguje jako abstraktní místo, kam odkládáme nežádoucí osoby, čímž z nás snímá odpovědnost přemýšlet o skutečných problémech sužujících ty komunity, z nichž vězni v tak nepřiměřeném počtu pocházejí.“

Autorka tu sice píše výlučně o vězeních a svoje uvažování v knize zakládá konkrétně na kritice vězeňského systému v USA, ale navzdory těmto konkrétnostem dovedeme její slova zasadit do širších kontextů a vztáhnout je na problematiku

artmap.cz

14:39

5G 76

Artfacts

GROUP EXHIBITION

Things That Knowledge Cannot Eat

Date 21 Jun 2024 - 25 Aug 2024
Year 2024
Curators Noemi Purkrábková, Jiří Sirůček
Organizer Display Gallery

artfacts.net

14:41

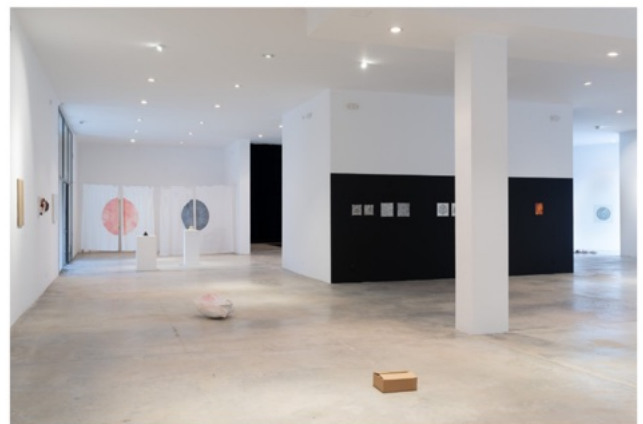
5G 76

GROUP SHOW "BODIES OF WATER"

Saturday, February 25, 2023, 11:00 –
Thursday, June 1, 2023, 18:00

CCA Andratx, Mallorca
Carrer S'estanyera 2, Andratx, IB, 07150, Spain
(map)

Bodies of Water (Installation view). CCA Andratx, 2023. Photo: David Bonnet.

idoart.dk

14:30

5G 76%

A2 archiv rubriky o nás prodej akce přihlásit hledat

DOHLÍŽET A TRESTAT

#01/2024

minirecenze
sállet

autor

David Bláha

Display, Praha, 15. 12. 2023 – 25. 2. 2024

„Protože by bylo příliš trýznivé vyrovnávat se s možností, že se kdokoli včetně nás samých může stát vězněm, máme sklon uvažovat o vězení jako o čemsi, co nemá s našim vlastním životem žádnou spojitost.“ Tato věta z úvodu knihy Jsou vězňové překonané? (2003, česky 2021) filosofky a aktivistky Angely Y. Davis přesně vystihuje pozici, kterou k tématu dnešních disciplinačních systémů zaujala kurátorská dvojice Ema Čabová a Peter Sit. Ti pro pražskou galerii Display připravili nevelkou výstavu Dohlížet a trestat, v jejíž koncepci vycházeli z vlastního setkání s vězeňskými a psychiatrickými institucemi, jejichž dopady se v určité fázi jejich životů ukázaly být nečekaně konkrétní. Přestože je výstava pojmenována podle proslulé knihy Michela Foucaulta, Čabová a Sit se rozhodli ve svém doprovodném textu pracovat s tezemi, jazykem a závěry Davis, která Foucaulta „aktualizuje“ pro americký kontext přelomu tisíciletí (viz recenze Matěje Metelce v A2 č. 9/2022). Vybraná díla pak představují současné umělecké pohledy na způsob, jakým se tato témata dotýkají Evropy posledních let. Vystavující se sice věnují problematikám policejního násilí, zneužívání nucené práce nebo ponižujícímu životu ve věznici, ale oproti nedávně rozsáhlé a propracované výstavě Lenky Tyrpekové Dno den v galerii HYB4 se jedná spíše o menší přehledku různorodých děl na dané téma. Přesto výstava Dohlížet a trestat účinně připomíná, že se hrozba věznic a nápravných zařízení skrývá daleko blíž, než jsme si ochotni připustit.

advokata.cz

14:36

5G 76%

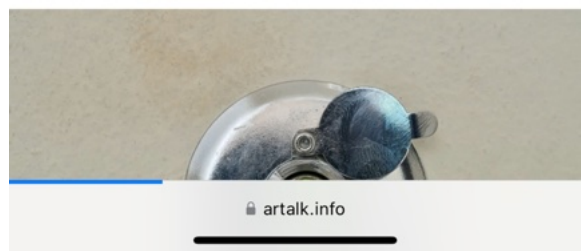
artalk

Things That Knowledge Cannot Eat v Display

20. 8. 2024 | Artalk | Fotoreporty

Silvia Dal Dosso, Jakub Hájek & František Hanousek,
Ondřej Houšťava & kolektiv, Robuche, Theo
Triantafyllidis / Things That Knowledge Cannot Eat /
kurátorka: Noemi Purkrábková, Jiří Sirůček / Display /
Praha / 21. 6. - 25. 8. 2024

artalk.info

14:33

5G 76

artalk

0 popravě po právu

3. 6. 2024 | Jiří Gruber | Recenze

Téma vymáhání dluhů a následných exekucí se dostalo do veřejné diskuse v posledních letech díky tzv. milostivému létu. Jiří Gruber v recenzi výstavy Zákon zachování násilí připomíná, že jde o daleko komplexnější problém, který má znaky rozvinutého byznysu.

Výraz *executio* představuje latinské označení pro *vykonání* či *provedení*. Odvozený výraz exekuce se do obecného povědomí vžil především pro výkon vymožení peněžité částky od dlužníka pro věřitele – často s krajně nelibými konotacemi. Stejný termín se však užívá i v souvislosti s vykonáním poprav (přičemž historicky význam tohoto slova skutečně vychází z učinění něčeho *po právu*, naplnění *littery práva*). Spojitost mezi všemi těmito označeními přitom mohou být nečekaně blízké a děsivé – jak poodkrývá výstavní projekt *Zákon zachování násilí* kurátora Vojtěcha Máře.

Název výstavního projektu je příhodně odvozen

artalk.info

14:46

5G 75

Další

grafický design: Lukáš Kijonka

Výstava **Alexeye Klyuykova** zprostředkuje autorovo dlouhodobé setkávání s realismem. Pokus o artikulaci a pochopení vztahů mezi skutečností a její reprezentací a o odpověď na otázku, jestli je dnes vůbec možné uvažovat o realismu v umění.

UDÁLOSTI POBLÍŽ

artmap.cz

14:50

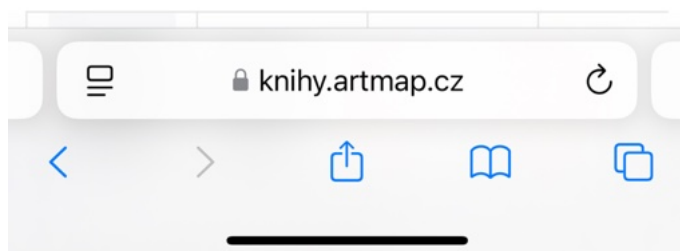
5G 74

ArtMap knihkupectví

Knihy / Teorie / FOTOGRAFIE MEZI PRACÍ A
KAPITÁLEM / VĚČNÁ ESTETIKA
PRACOVNÍCH GEST

Fotografie mezi prací a kapitálem / Věčná estetika pracovních gest

14:43

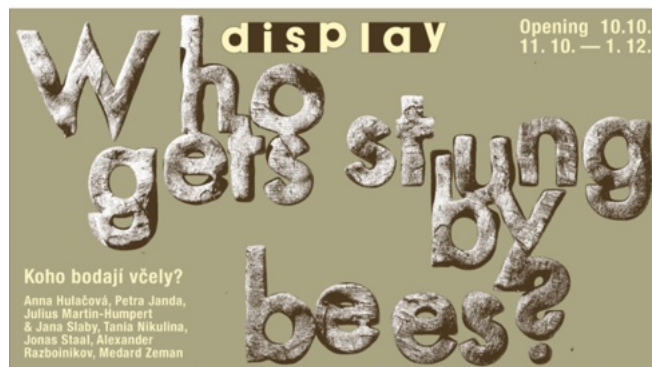
5G 76

Další

straha 2

st-ne 12-18 h

info@display.cz<http://www.display.cz>

grafický design: Jiří Macků

Na čí straně stojí příroda? Navádí nás ke spolupráci, anebo k boji všech proti všem? K hierarchiím, anebo k rovnostářství? Výstava **Who Gets Stung by Bees?** podnikne sondu do terénu, kde se přírodní řád špiní společenskými pořádky.

vystavující: Anna Hulačová, Petra Janda, Julius Martin-Humpert + Jana Slaby, Tania Nikulina, Alexander Razboinikov, Jonas Staal, Medard Zeman
kurátoři: Voitech Márc, Jiří Sirůček

artmap.cz

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA projektu DISPLAY 2024

- CELOROČNÍ ČINNOST DISPLAY 2024 -

NÁKLADY PROJEKTU

1. Umělecké honoráře	892 785,88 Kč
- smlouvy	252 986,00 Kč
- faktury	639 799,88 Kč
2. Další náklady celkem (včetně OON)	2 298 267,29 Kč
<i>I. náklady na projekt přímé</i>	2 100 611,67 Kč
z toho (dle vašeho projektu):	
- nájem na prostor na realizaci projektu	281 947,00 Kč
- doprava, cestovné a ubytování	11 953,63 Kč
- přeprava děl, skladování	24 196,00 Kč
- odvoz a recyklace odpadů z výstav	15 900,00 Kč
- spotřeba materiálu	72 982,86 Kč
- náklady na propagaci, inzerce	162 880,89 Kč
- předtisková úprava	87 000,00 Kč
- překlady a korektury	23 603,00 Kč
- náklady na tisk	170 012,60 Kč
- propagace	14 123,00 Kč
- vedení projektu	282 176,19 Kč
- technické zajištění, instalace	856 747,50 Kč
- nákup a pronájem techniky	97 089,00 Kč
<i>II. nepřímé náklady na projekt</i>	197 655,62 Kč
- kancelářské potřeby	10 967,00 Kč
- spoje (poštovné, telefony, internet)	39 600,26 Kč
- energie	30 800,00 Kč
- bankovní poplatky	13 627,86 Kč
- poradenské služby, pojištění	92 926,00 Kč
- pohoštění	9 734,50 Kč
3. Mzdy stálých zaměstnanců	186 463,00 Kč
Mzdy stálých zaměstnanců / kustodi	186 463,00 Kč
Náklady celkem	3 377 516,17 Kč

ZDROJE FINANCOVÁNÍ PROJEKTU

prodej tiskovin a propagačních materiálů a knih	232 187,92 Kč
produkce zajištění akcí	160 328,25 Kč
dotace Hlavního Město Praha, odbor kultury a cestovního ruchu	800 000,00 Kč
dotace Ministerstvo kultury : Oddělení umělní OULK, oblast hudba, divadlo, tanec a výtvarné umění	2 185 000,00 Kč
Zdroje financování celkem	3 377 516,17 Kč